

Nr 86.

Af herr **Danström**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Enligt 20 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt skall i fråga om inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag med kapital förstås det bolagets aktie- eller lottkapital, som varit inbetaldt vid början af nästföregående år eller, om kapitalet nästföregående år undergått förändring, medelstorleken däraf under samma år, och skall såsom inbetaldt kapital anses bolagets inregistrerade eller anmälda aktie- eller lottkapital, i den mån detsamma motsvarar verkligt, af delägarna gjordt tillskott.

Emot denna bestämmelse har kammarrätten erinrat, att då nya aktier i ett bolag utbjödes till teckning till pris, öfverstigande nominella beloppet, samt därvid jämlikt föreskriften i 29 § lagen om aktiebolag den 28 juni 1895 det belopp, som inflöte utöfver de tecknade aktiernas nominella värde, lades till reservfonden, det icke syntes vara med billighet öfverensstämmande, att detta belopp icke skulle få inberäknas i bolagets kapital.

Om hvad kammarrätten sålunda anfört har departementschefen i sitt yttrande till det vid den kungl. propositionen fogade utdraget af statsrådsprotokollet öfver finansärenden anmärkt, att kammarrättens erinran icke kunde fränkännas fog, ja, man skulle — fortsätter departementschefen — icke utan skäl kunna ifrågasätta, huruvida icke progression vid aktiebolags beskattning borde göras, beroende på inkomstens förhållande till sammanlagda beloppet af bolagets alla fonder. Den statsfinansiella betydelsen af

en sådan omläggning skulle emellertid, enligt departementschefens mening, icke kunna med den nu föreliggande utredningen öfverskådas.

Att förslaget bestämme om hvad som i förevarande fall skall förstås med kapital icke kan anses öfverensstämma med billighet och de principer, som i öfrigt legat till grund för förslaget, synes mig uppenbart.

Detta förhållande springer väl starkast i ögonen i fråga om den del af bolagets fonder, som uppstått därigenom att till reservfonden enligt lag förts det belopp, som motsvarar öfverkurs vid teckning af aktier. Men belopp, som bolag intjänat på sin verksamhet och icke utdelat till delägarna utan öfverfört till reservfonden, har ju i själfva verket äfven det blifvit inbetaldt af aktieägarna och ingår ju i det kapital, som bolaget på ett stadigvarande sätt använder i sin rörelse.

Det torde redan i gällande skattelag kunna betecknas såsom mindre konsekvent, att det medgifna afdraget å det belopp, hvarför inkomstskatt bör utgå, eller 6 % å aktiekapital, icke får beräknas å bolagets hela kapital — aktiekapital och reservfond. Men reservfondens särskiljande från bolagskapitalet blir ännu mindre försvarbart, då det nu medgifna afdraget borttages och skatten i dess ställe förklaras skola utgå progressivt efter inkomstens förhållande till kapitalet.

Med anledning häraf hemställer jag,

att Riksdagen behagade besluta, att 20 § i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt ändras så, att till inländskt aktiebolags eller solidariskt bankbolags kapital i paragrafens mening skall räknas jämväl sådant bolags reservfond.

Stockholm den 15 april 1910.

Ludvig Danström.